

[Hans Rasmussen.]

gået den modsatte vej, og her har jeg da i hvert fald været på linje med repræsentanter for det konservative folkeparti, i særlig grad med den højtærede formand for det konservative folkeparti. I stedet for at bibeholde 66-67 kasser burde man måske rationalisere; det var måske hensigtsmæssigt, om man forenklede, så lønmodtagere, der stod i arbejdsløsheds-kasser inden for beslægtede områder, kunne komme til at stå inden for den samme arbejdsløsheds-kasse. Det er en tankegang, der i høj grad har gjort sig gældende hos repræsentanter for det konservative folkeparti, men den tankegang er der nu altså blevet bragt nogen forvirring i. Jeg ved ikke, om det er efter samarbejdet med venstre, men det må i hvert fald beklages, for jeg synes, at der her var en vej frem, som faktisk ville have været bedre.

Af sagens forløb fremgår også, at Danmarks aktive Handelsrejsende har klaget til ombudsmanden over langsommelighed i socialministeriet, og hvis en forening mener, at den ikke bliver godt eller rimeligt behandlet, har den naturligvis lov til at rette klager, også til ombudsmanden. Hvorvidt ombudsmanden er i stand til at klare spørgsmålet her, ved jeg ikke; jeg tror det næsten ikke, når det drejer sig om at få en arbejdsløsheds-kasse statsanerkendt.

Efter den oplysning, som den højtærede socialminister fremkom med, har Danmarks aktive Handelsrejsende afslået at give møde i det af folketings nedsatte udvalg ud fra den opfattelse, at udvalget skulle mangle kompetence vedrørende deres andragende om statsanerkendelse. Det forekommer mig at være en mærkelig adfærd fra de handelsrejsendes side. Det viser sig da også, at da foreningen var kommet i tanker om det ubesindige i ikke at give møde i udvalget og få klåret de spørgsmål, som måtte klares over for udvalget, rettede man henvendelse til udvalget, og som den højtærede socialminister har oplyst over for tinget, er man parat til at besvare eventuelle spørgsmål — jeg har forstået, at det efter foreningens mening skulle være spørgsmål, som tangerer ændringer i arbejdsløshedsloven. Hvis oppositionen går med sådanne tanker, er det dog forfæjlet, for det udvalg, som folketingset ønskede nedsat, skal jo ikke beskæf-

tige sig med ændringer i arbejdsløshedsloven, for så havde udvalget ikke fået den sammensætning, det har; det skal beskæftige sig med spørgsmålet om oprettelse af arbejdsløsheds-kasser på funktionærområdet, og de handelsrejsende har som enhver anden forening, der søger statens hjælp, simpelt hen en pligt til at komme til det udvalg eller de instanser, som staten har i arbejde om sagen, og give oplysninger om de ting, de ønsker fremmet.

Derfor forstår jeg heller ikke den fremgangsmåde, som her er brugt. Jeg synes, det ligger ganske åbenlyst — i hvert fald har jeg den opfattelse — at oppositionspartierne eller i hvert fald nogle af deres repræsentanter har optrådt som konsulenter; jeg kan ikke komme bort fra, at den ærede ordfører hr. Ninn-Hansen — og det gælder vel også en anden landsretssagfører, inden for venstrepartiet — i høj grad har udfoldet energi her, måske en større energi, end der ellers skulle have været udfoldet, og når man så ser hen til en vis forsømmelighed på andre områder, er det måske mindre godt, at energien er udfoldet her.

Jeg synes, det er en mærkelig indstilling, der efterhånden har gjort sig gældende hos oppositionspartierne, og jeg forstår ikke, at det politiske spil skal drives så vidt, at man trænger ansvarligheden i baggrunden. Førhen har det jo i hvert fald været i god overensstemmelse med ansvarligheden, at skulle staten træde hjælpende til, så måtte den part, som havde hjælpen behov, også vise sin anerkendelse heraf. Det synes man jo nu inden for oppositionspartierne at se stort på, hvis man blot kan høste politiske resultater. Der har dog tidligere, husker jeg, ofte foreligget andragender og været behandlet sager her i tinget, hvor navnlig venstre og det konservative folkeparti straks løftede pegefingeren, når det drejede sig om forøgede tilskud fra det offentlige.

Uanset hvad der nu er passeret i sagen, vil den sundeste udvikling sikkert være den, at folketingset lige ud siger til Danmarks aktive Handelsrejsende, at ønsker de at oprette en arbejdsløsheds-kasse, står det dem frit for, og for så vidt der er trang til en sådan arbejdsløsheds-kasse og den har virket et eller andet tidsrum, kan Danmarks aktive Handelsrejsende senere søge statsanerkendelse, og så tror jeg ikke,